

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felveteli és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kadács-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszömlélások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekert kerjük pénteken délig beküldeni.

3. évfolyam.

Vasárnap 1894. évi február 11-én.

6. szám.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete.

45. szám — 1893.

Meghívó.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete
rendes évi

IX. közgyűlését

f. évi február hó 18-án vasárnap d. e.
11 órakor fogja megtartani a városháza
nagy tanácsstermében, melyre az egylet t.
cz. tagjai ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. A választmány jelentése.
3. Pénztári jelentés.
4. Számvizsgálók jelentése.
5. Tisztviselők választása.
6. Indítványok.

Megjegyeztetik, hogy az „alapszabályok“ 14. §-a értelmében: „Egyes tagoknak az alapszabályok megváltoztatására vonatkozó indítványai 10 nappal a közgyűlés megtartása előtt az egyesületi elnöknek írásban beterjesztendők.“

Kelt Verseczen, 1894. jan. 27-én.

Hazaifni tisztelettel

Dr. Seemayer K.,

egyl. elnök.

Perjéssy L.,

egyl. titkár.

Pártoljuk nemzeti színészetünk.

Versecz 1894. feb. 7-én.

Körülbelül hét esztendeje van már annak, hogy magyar lapunk hasábjain felvettük a délvidéki nagyobb városok szini szövetkezete megalapításának szükségességét s nem csak lapunkban, hanem a többi délvidéki városok lapjaiban is, különösen a temesvári magyar napilapban propagandát kezdünk ütni az életre való eszmének,

A közel mult években a magyar színészet ügye olyan volt városunkban, hogy miótta nem csak pirulnunk kellett nem magyar ajku polgártársaink előtt, hanem nem egyszer anyagi áldozatot is kellett hoznia a kevés magyar intelligenciának, hogy a nemzet napszamosai elhagyhassák városunkat, hová minden tiltakozásunk ellenére törekedtek úgy hogy volt esztendő melyben egymásután öt magyar társulat működött városunkban.

Magyar nyelvterjesztő egyesületünk jövedelmének oroszánrészét az egyes társulatok segélyezésére kellett fordítanunk, többször megesezt az is, hogy a színészek csak akkor hagyhatták el a várost, ha forma szerint kiváltottuk őket a hitelezők markai közül.

Igen természetes, hogy jobb társulat ily körülmények közt nem igen vetődött

hozzánk. Bérletet nem lehetett gyűjteni, mert pár direktor azt is megcselekedte, hogy a bérlet pénzt felszedte, de felénk se nézett, vagy megkezdte ugyan működését de 12, helyett csak 5-6 előadást adott s egy szép reggelen szó nélkül: „ill a berek . . .“! még a kapufélfának se intett búcsút. —

A délvidéki sziniszövetkezet megalapítása egyszer s mindenkorra végét vette a szégyenletes anomáliának.

Dicséret és elismerés illeti meg azon vezér egyéniségeket, (különösen a derék lugosiakat kik a tervezett sziniszövetkezet ügyét kezükbe vették s diadalra segítették. Elvitázhatatlan tény az, hogy a szép vállalkozás reményen felül jól sikerült, s magyar nemzeti szempontból nagy hatása leend jövőre nézve is.)

Ezen körülményt a magas kormány is méltányolta, midőn a szövetkezetnek az első évre 1000 frt segélyt szavazott meg.

A szintársulat megválasztásában ismét nagyon helyesen jártak el az intézők, mert a jelenleg városunkban működő magyar műzsára, s annak képességeire büszkén mutathatunk rá, s legmelegebben üdvözljük annak papjait és papnőit.

Az elismerés babérját P a n c s o v á n

Tárca.

Német ur megbizottjai.

— Egy lovagias affaire története. —

A következő mulatságos esetet mesélik két fiatal képviselőről.

Német Imre (akit önök természetesen más néven ismernek) néhány hét előtt nagyhatásu beszédet mondott a képviselőházban. Ez alkalommal egy külföldi nemzetgazdából is czitalt s a híres angol tudós nevet kecskeméti dialéktusban keverte bele a szónoklatába. Takács Gyula, aki a túlsóoldalon a körmeit esztergályozta, hangosan közbeiktalt:

— Nem így ejtik ki annak az urnak a nevét!

Sokan kacagotag, a másik rész püsszeget — és Német halálisan megnehezelt képviselőtársára. A folyosón rakonezátlanokdni kezdett, mint egy krakélár.

— Belekötök, kiáltotta, és levágok a füléből egy félméternyit.

Szerencsére nem volt alkalom a veszekedésre és az affaire egyelőre abbamaradt. De a minap Német egy dunaparti fogadóba ment vacsorálni, s a bejárat mellett levő asztalnál Takácsal találkozott, a ki ismerős katonatisztkkel üldögélt. Német meghajolt kissé, de Takács nem vette észre a bejövőköt és csak a katonák szalutáltak.

Mikor az egyik sarokban leültek, Német hevesen gesztikulálni kezdett a késsel és villával.

— Kérlek, szólj a másik két urnak, reggel hivjátok ki novemberben ezt a rinoceroszt . . .

Csillapítani akarták, de Német dühösen fogta be a füleit.

— Papperlapap, mitsem akarok hallani . . .

Ha nem teszitek meg, mást fogok fölkeríteni e szivességre.

Nem lehetett vele okosan beszélni, belenyugodtak hát, hogy Takácsot korán reggel felkeresik. Végre is, nem a világ, ha két iv írópapirt fölemeszt ez a vérengző affaire . . .

Tízeg együtt voltak, tíz után Német hazafelé indult. Az Andrássy-uton baktatott végig, s mivel még nem igen volt álmos, betért az egyik utbaeső kávéházba. Az egyik pinczér, valami háromkrajczáros ujság arczképe révén, rögtön fölismerte, s hízkeldeve szemelt ki számára egy kényelmes sarkasztalt. Német hozatott egy pár cognacot, s ásitozva halgatta a cigányok játékát.

Ejféli táján járt már az idő, s körülbelül a tizedik cognacnál tartott, mikor hirtelen kardesörtes hallatszott a kassza mellől. Német álmosan nézett az ajtó felé, s bámulva látta, hogy Takács és három huszártiszt csoportosulnak a Gretchen arcú kisasszony köré . . .

Szemébe huzta a kalapját s mogorváu rendelt még egy cognacot, de Takács e pillanatban feléje nézett . . . Az új vendégek hangosan felkiáltottak:

— Nini, Német egyedül busul a sorokban . . .

A százados meglöbögötte feléje a csákóját:

— Szervusz öreg . . .

Takács félretolta utjából egy rövidáru kereskedés ott lézengő személyzetét s drámai sikoltással rohant a magányos asztal felé.

— Szervusz Imre, kiáltotta, épen azon törjük a fejünket, hogy vajjon mért szíros a liba orra?

Német sötéteü dörögött valamit, de Takács kalimpálni kezdett a botjával:

— Hé emberek, dörögte, meddig kell itt várni, amíg két asztalt összetoltok?

Az aranyláncos gazda hozott ölben egy márványasztalt, az egész személyzet nekiesett a szalvétakkal a székeknek. A huszárok ott hagyták a szöke kisasszonyt és a hadnagy elkésereüde énekelte:

Mért piros a liba orra,

Pedig sohse mártja borba . . .

A cigány belevágott a nótába és a komor deresedő kapitány is közbebugott a maga rettenetes baszszusával:

Lám, a nád is ingadozik,

Pedig az csak vizet iszik.

Német maga sem volt már józan és a kapitány nótája tetszett neki. A cigányok csakhamar egészen körülvették az asztalt és Takács türelmetlenül dobolt.

Hé Ernő, kiáltotta . . .

— Boesánat, Mihálynak hívnak . . .

— Acsi, máttól fogva mindörökké Ernőnek

hivják. Egy-kettő, kilencez pohár unikumot . . .

A hadnagy ktfogásolta a rendelést.

Nagy-Becskerek és Logoson már kivivta a Füredi igazgatása alatt álló szintársulat. Jövetelét a jó hír, (a hogy mondják „jó renomme“) előzte meg. A sajtó — a közönség ítéletének ez érzékeny hőmérője — mindhárom városban csak dicséretet irt róluk, s az is bizonyos hogy ily jól szervezett, s ily kitünő erővel rendelkező társulat még eddig sohasem fordult meg városunkban. De éppen ezen körülménynél fogva kell, hogy nagy személyzetel s így nagy kiadásokkal bíró társulatot minden erőnk ből gyámolítsuk.

Igyekezünk bevonni körünkbe nem magyar ajku testvér polgártársainkat is, hogy megismerjék a nemzeti műzsát, ők is élvezzék a magyar színműirodalom kíneseinek töröl metszett igazi remekeit, s megismerjék azt az óriási haladást, mit a vidéki magyar színészet pár év óta tett.

Mi teljes bizalommal tekintünk a mar megkezdett színidény elé, mert ismerjük közönségünket s tudjuk azt, hogy ha megfelelő műélvezetet nyújtanak számára, szinte erején felüli áldozatra is képes.

Mutassak meg tehát, hogy a magyar műzsa itt, az ország határán édes otthont talált végre valahára:

Pártoljuk nemzeti színészetünket.

P . . . L . . .

Jelentés

Versecz közigazgatási állapotáról.

Waldherr József főreál. isk. tanár közigazgatási előadó következő jelentést tette városunk közigazgatási állapotáról:

Nagym. m. k. földművelésügyi Minister úr!
Kegyelmes uram!

Van szerencsém az alábbiakban az 1893. évre vonatkozó közigazgatási jelentésemet Nagy-

— Talán valami tisztességes borral kezdenék

Takács sarokba dobta a kalapját.

— Getleman csak unikumot iszik, szóltot souverain meggyőződéssel.

Kociztattak az ital után Takács előzékenyen fordult képviselőtársához:

— Micsoda a nótád öreg korhely?

Német fölállt helyéből és merően nézett a Takács csillogó szemébe.

— És elhuzatná? kérdezte.

— El én

— Becsületszavadra?

— Becsületszavamra.

— És megcsókolná?

Takács a nyakába borult a tántorgó Németnek.

— Hej, öreg kutya, jobb szeretlek mint az édes apámat

— A szivedből szólasz?

— A szivemből.

— Akkor nem bánom, huzasd el a notámat . . .

Takács bánatosan nézett a Német homályos szemébe.

— De nem tudom, melyik az Mondd meg édes cimborám, mond meg, a jó istenre kérlek

Német meghatottan bólogatott:

— Jó, szóltot, mintha egy rejtett titkot árulna el, megmondom

És könyezve kezdte énekelni, hogy a szöke kisasszony is megindulva nézett arra felé:

Csipkés a szőlő levele

A főhadnagy magánkivül kapkodott zsiros, fekete hajához:

— Ez az, kiáltotta dubajul, ez az fiuk . . .

Félóra mulva Takács száztizennégy forintot fizetett a főpinczérnek. Ebben az összegben kilencvenhat pohár unikum, öt lágy tojás, két kenyér, egy fali tükör és két márványasztal szerepelt. Takács a Német zsömlyeszeletével mártogatta ki a főlzolgált tojás sárgáját.

Mikor később fiakkerbe ültek, a főhadnagy

métóságodnak legmélyebb alázattal betérjeszteni. — Mint már első félévi jelentésemben vázoltam, az 189 $\frac{2}{3}$ tél a gazdaságra igen sok tekintetben kártékony hatással volt; a nagy hideg folytán nem egy helyt kipállott a vetés, a gyümölcsfák javarészen elfagytak vagy pedig a nyulaknak estek áldozatul. A száraz s kietlen tavasz miatt a tavaszi vetések nem keltek ki, a rétek pedig csupaszon, kopáron állottak. A májusi esőzések segítettek a bajon; a gabona annyira javult, hogy mennyiségre nézve közepes, minőségre nézve pedig jó termésünk volt.

Termett holdankint; buza 8, árpa 12—14. zab 10-métermáza. Mint hogy igazán nyáriás, forró napjaink nem voltak, az aratás képe is elütő volt másévektől; míg más években a gabona határunkban úgyszólván egyszerre érett s rövid, egy hét alatt le kellett aratni, minék folytán a napszám hihetetlen magasra rugott; addig az idén, két hétnél is tovább tartván az aratás, munkaösszetorlódás nem volt s így a napszám is, mindig az aratási időt vevén tekintetbe, normalis határok között ingott.

Az őszi vetéseknél akadályozólag hatott az erős idő, úgy hogy sokan csak decemberben bírták a magvat — felhasználván a pár szép napot föld alá hozni. A későbbi viharos napokon a szél nem egy helyen elhordta a mezőn a vetésről a földet; mennyiben okozott ez tetemes károkat, majd csak tavasszal lehet kitudni.

Bármennyi sebet is vágott az 189 $\frac{2}{3}$ tél a gazdaközönség érdekein, egyben mégis kiválóan használt. Az egerék, melyek ezen telet megelőző években valóságos csapássá szaporodtak, e télen úgyszólván elpusztultak, csak elvéve lehetett a mezőn a mult nyár folyamán egy-egy egeret latni, holott előbbi években százezreivel lepték el a földeket.

A takarmányt illetőleg, mint már egyszer volt szerencsém jelenteni, következőleg alakultak a viszonyok. A májusi s későbbi bő esőzések folytán a réteken a fű dusan fejlődött s bőven termelt a sarjú is, úgy hogy utóbbi a rétek nagy részén holdankint 5 métermáza-nyal lehet számítani, mi más évekhez képest mikor száraz nyári hónapokban a rétek kiáztak, nyereségy. — A phylloxera a hegyeken a szőlőt kipusztította, van sok oly hely, hol gabonaneműeket egyáltalán termelni nem lehet, ezeket a részeket bevetették luczernával, melyet az idén 3-szor sőt több helyen 4-szer is kaszáltak s az első kaszálást kivéve, mindég bőven hozott. — A nagy téli hideg folytán a

hajtotta a lovakat. A százados a városligetet ajánlotta a társaság figyelmébe, ahol egy tisztességes koresmában kitünő paprikás csibét lehet kapni éjfélután két óraker.

A koresmában Takács mindenáron unikumot akart, de mivel ilyesmit nem tudtak adni, inzultálni kezdte a vendéglőst. A gazda azzal védekezett, hogy unikumot még sohasem kerestek nála, de Takács haragosan vágott közbe:

— Vegye kend tudomásul esaplárosgazda, hogy a gentlemanek isznak egyebet unikumnál . . .

Később megkerülték a Stefánia-utat, majd egy utcai kolbász-kereskedő összes ártuczikkeit megvásárolták egy kucseber kutyája számára. A Király-utczában Német száznegyven világos pikkoló kapuczinert rendelt, s az összes fúdzsákat lesöpörte az asztalról a botjával.

A Károly-körét sarkán Német zokogva szorongatta a Takács kézeit.

— Ne váljuk még el, gyűgyögte, még szeretnék veled beszélgetni egy félóráskat.

Takács a vállára ütött.

Tudod mit, szólt, jőj el hozzám aludni, pompás ágyat vetek a számodra. Mielőtt lefekszünk, főzők neked egy esése teát.

A tiszték elkanyarodtak a Ferencváros felé, Német és Takács befordultak a Lipótvárosnak. A szép nádor utcai gazon lakásban hamarosan meggyújtották a szpituszt, de a teát nem itták ki. Német is, Takács is, ezadarul elalmosodtak, s majdnem öntudatlanul dobták le magukról a ruhát. . . . Kevéssel öt óra előtt békésen elaludtak, s csak a spiritusz kék langja lobbant föl egy pillanatra a hálószobában

Nyolcz után tíz perczel az inas gyöngéden fölébrésztette Takácsot.

— Két ur, szóltot, sürgős mondanivalójuk volna

— Hát hadd jöjjenek

Takács pislogatva dőlt féloldalra, mikor a két ur megállt az ágya előtt.

— Mit parancsolnak?

buza sok helyen kipállott, a gazdák ezeket a területeket később kukoriczával vetették be s így a rendesnél sokkal több föld került kukoricza művelés alá. A kukoricza az idén kiválóan bőven termelt úgy szemben mint szárbán. Lovakat helyben nagy részt, legalább a téli hónapokban kukoriczával etetnek; a szarvasmarha pedig a tengernyi sok kukoriczaszárbán bő táplálékot kap.

(Folytatása következik)

Színészet Verseczen.

A dolovai nábob leánya.

Herczeg Ferenczről.

Füredi Károly szintársulata a verseczi saiont, nagyhirű földink remek színművével nyitotta meg. A szerdai előadás egyszersmind drámai bemutató előadás is volt.

Herczeg Ferencznek a kitünő és hajlékony tollú írónak erősen realistikus s az élet zsbívásárából merész kezekkel kimarkolt alakjait esodálhatta városunk közönsége, a színpadra dobva s az agyvelejükbe illesztett gépezet által forgatva.

Herczeg Ferencz színműve az a szita, a melyben ő szokta mográzni a tuczat emberiséget s a melyből előttünk Tarján, Biliczky, Merlin stbi féle alakokat látunk kipotyogni, holott azelőtt az emberporban mely körülöttünk szal long, észre sem vettük őket.

Vagy lehet, hogy e porból maga gyurja ez alakokat s a színpadra, mint valami kirakatba állítja e gypsz figurákat s azt mondja az elhaladóknak, hogy: „nézd most már ez lesz a divat.“

Azt hiszem, minden katona szeretne Tarján Gida vagy Biliczky lenni s a civilek közül sok nem banná, ha olyan nőt kapna, mint Merlinné, ha pénzen venné is.

Szóval a darab minden alakja tetszik mindenkinek.

A jó hír mely a darabot megelőzte, nálunk is felcsigázta a kíváncsiságot és képzelhető érdeklődéssel néztünk mi is a „Dolovai“ előadása elé, melyről elmondhatjuk, hogy minden várokozást kielégített Pompás alakjairól nem is kell bővebben megemlékezem, hisz ma már mindenki ismeri Herczeg novelláit és azokból Tarján Gidát a hős és donzsuán huszárhadnagyt, a „hyena“ Lorantot, azt a kedves jovialis „Kadét Biliczky“ herceget, Szentirmay századost, melyek mindmennyi sikerült pompás kabinet alakok, művészi vonásokkal megrajzolva.

A jövevények kimért czeremoniával hajoltak meg.

— Német ur nevében jöttünk, a ki magyarázatot kér a képviselő ur tegnapi viselkedéséért.

— Kinek a nevében?

— Német Imre képviselőében

Takács megdörzsölte a szeméit.

— Nem tudom, én hallucináló-e vagy az urak?

— Bocsanat, e hang ellen

Német ur megbizottja nem fejezhette be mondatát, mert a szoba másik sarkában egy borzas fej bukkant ki az összegyűrt vánkások közül.

Takács így szólt:

— Hallod-e uézz csak ide egy pillanatra . . .

Német nagyot ásított.

— Aludhatnám, dűnyyögte, halasszátok délutánra az ankétet.

Meglepetve ugrottak most fel helyükből a Német ur megbizottjai:

— Mi ez, te itt töltötted az éjszakát?

Félálomban, kissé mámorosan még az éjjeli korhelykedéstől, Német nagyot esattintott az ujjával.

— Száznegyven pikkoló kapuczinert ittunk s kilencvenhat unikumot Halljátok, unikum az egyetlen ital, amit jó izlésű gentleman a torkán leönt

— De hát mit jelentsen mindez?

Német álmosan és ostobán nézett végig a két józan uriembere.

— Nem kell sokat beszélni, mert a sok beszéd mit sem ér Hé, Zsöl, hol tartod a cognagot!

— Ott van a ezilinder-skatulya mellett.

A sértett fél kimászott az ágyból, levette a cognacos üveget s nagy fáradsággal kerített valahonnan egy cognacos pohárkát és egy vizes poharat. Mialatt a megbizottak kissé értelmetlen arczal fölhajtották az aranysárga Martelit, Német barátságosan szólt hozzájuk:

— Most pedig sziveskedjete elkotródni, mert oly álmos vagyok, mint egy mormotér

Pan.

Már az hogy maguk ezek a sneidig katona gyerekek által új elemeket visz a színpadra, biztosítják a siker nagyrésztét; de a katona életet, nem is tudja más senki hibeiben, jellemzetesebben kedvesebben megírni, mint Herczeg Ferencz.

Talán éppen az a tulságos gond, melyet katona alakjaira fordít, vonhatta el figyelmét a darab tulajdonképeni hőseiről, melyek kissé homályosak, s csak körvonalakat láthatni.

De ezt elfeledtetni, az a zamatot egyszerű nyelvezet, kevés szavú, de jellemzetes és sehol se unalmas dialóg, derült hangulatu, sűrű egymásután következő epizód jelenet, melyek elevenségükkel, újságukkal biztos hatást érnek el.

Meséje, a következő: Az első felvonásban nem sok történik, csak annyit tudunk meg, hogy a dolovai nábob már nem nábob, és birtokát el is adja a „zsidely csináló“ Merlin bárónak, meg hogy Jób Vilma szereti Tarján Gidát.

A második felvonásban kitudódik, hogy Vilma és Tarján még sem lehetnek egymásé, mert mindkettőjük nem bír annyival, hogy a szükséges kautiót letehessek és így Tarján, ki azt hiszi, hogy az elkényeztetett Vilma egy szegény férj oldalán szerencsétlen lenne, azon elhatározását mondja ki, hogy Boszniába helyezteti magát, mert „az ő ára egy millió.“ És mindezt Vilma egy gesztenye fa mögül hallgatta, mi miatt képzelt, mily szomorúság foga el; végig megy a színen és azt az ibolya csokrot, melyet Tarjától születése napjára kapott, éppen abban a pillanatban dobja el, mikor a függöny legördül.

A harmadik felvonásban, mely különben az egész darab legszellemebb, legelevenebb része, telve kitűnő jelenetekkel, semmi sem történik, a mi a főselekményt előbbre mozdítaná.

A negyedik felvonásban történik a legfőbb: Tarján, kit Szentirmay párbajban halálosan megsebesített, fölkel az ágyból és felvászorog Jóbékhoz, hol éppen Vilmának Merlinnel való eljegyzését tartják. Tarján kihívja a házból Vilmát és megmondja neki, hogy miután nincs pénz kautióra, hát őrmesterré degradáltatta magát, (a kérvényt, melyben ezt kéri, Szentirmay szerencsére elfogja) hát jöjjön most hozzá feleségül. Vilma azonban most már Tarján ajánlatát visszautasítja, mire Tarján, ki amugy is életveszélyesen van megsebesülve, összerogyik.

Ötödik felvonás: Tarján Jóbék kastélyában gyógyul ki sebeiből. Végre Merlin találja ki a módját, hogy mikép lehetnek mégis egymás Tarján és Vilma, kik még mindig örülten szeretik egymást; hát nőül veszi őzv. Domaházinét, ki ez által abba a helyzetbe jut, hogy visszaadhatja Jóbnek azt az összeget, melylyel boldogult férje valamikor megkárosította, így viszont Jób jut abba a helyzetbe, hogy megadhatja a kautiót, tehát a fiu is: Tarján elveheti és el is veszi Vilmát.

Maga az előadás meglehetősen volt, mentségesül szolgáljon azonban a Füredi társulatának hogy annál jobb erővel dicsekedhetik az operette terén.

Pedig a szerepek hálásak már magukban is, hiszen láttuk Miska inast. Vagy talán a szerep kiosztás volt hibás?

Jób Vilmából, ha átérti, Kecskeméty Irma csinálhatott volna már maga a mozdulat és hanghordozással is egy buszke princesset de biz ezt, az ő szakadatlanul szenvedő s inkább beteges magaviseletéből nem igen láttuk ki; inkább Agnes szerepekre való.

Merlin jó volt. Könyves Jenőt a rendezőség érdeme illeti. Az elegans, correct külsejű, de könnyelmű Tarjant, minden katonai snejddal és fogyatkozással tipikusan jelenítette meg.

Hetényi Elemérről a fiatal asszonyok azt mondták „ennivaló kis kadét!“ mi meg azt mondjuk, remekül csinálta a „kis Maróti Biliczky herceget“, megértette a szerző minden intencióját: érvényre juttatva, a kedves jovialis ficzkót, hu és aldozatkész barátot, ki azonban fellebbvalóival való kollegialitasa daczára is mindig szem előtt tartja a subordinációt, sőt gypár kiszthianddal meg is toldja a darabot.

Kovesdy Jenő a „hyena Lorant“, szerencsésen adta a külsőségek rabját, a fényes temetésen parádézni szerető katona tisztet...

Lágh Odón, mint Szentirmay elég jó volt. Gyurman Alice kedves volt, szép is volt nem csuda, szörnyen jó és kedves szerep, az a kapitányné szerepe.

Miska tisztszolgát Kiss jól játszta.

A sugó nagyon lekötölezné a közönséget, ha a Madarász egyik professorától kölcsön kérné a tubust s azon át érvényesítendő jóakarata, az egyébként korántsem nagyot halló kollegákkal.

Ezt a „Madarászt“ már többször láttuk itt, magyarul is, németül is.

Midőn azonban a Füredi társulata csütörtökön este előadta, igazában csak akkor ismerjük meg.

Gratulálunk a társulatnak, valódi műveltségben részesültünk, de mulattunk is s versenyt kacagtunk az erkélyen levő kis gyermekkel.

A darab meséjére nem reflectálok, ismerjük mindnyájan. Zeller kitűnő három felvonásos operettejét különösen kedves fülbemászó zenéje teszi élvezetessé. Mennyire másképen veszi ki magát a darab, ha egy jól szervezett zenekar közreműködésével adatik, azt a Füredi előadásból láthattuk. A primhang, a fuvola, a nagybőgő kitettek magukért.

A szereplők pompás tolettjeikben csakugyan festői látványt nyújtottak; a főszereplők csaknem minden fölvonásban más és más tolettben jelentek meg.

Játékuk, jellemzésük, mozdulatuk ügyesen betanultak s kifogástalanok voltak.

A partitio minden részlete sikerült s a zenei gondolat csaknem mindenütt tökéletes kifejezést nyert.

Ligeti Mari megragadó kedvességgel s kaczer naivsággal játszotta Postás Milkát; hangjának édes timbreje nem csak a Zajonghy Elemér hatalmas melléből csalt ki viszont rezgést; Zajonghy különben inkább imposans s markirozott föllépésével tetszett. Fejes Lidi gyönyörűen iskolázott hangjával hódította meg a közönséget; fölfogása inkább operaszerű, a vocalisatio nem mindig elég erős, de finom hajlékony, s hangja a gyöngédebb nuanceokban kellemesen zsbasztólág fehéredik el.

Adám a madarász, Lágh Odónban tökéletes interpretálóra talált. Ezt a szerepet különben rendesen tenoristák szokták adni; annyival inkább meglepett tehát, sőt igazán kellemesen érintett, különösen a magasabb régiókban gyönyörűen kibontakozó baryton hangjával. Olykor a zenekar első tenorjához a 2-ik tenort énekelte.

A recitativo mindenütt egybevágó volt. Erdélyi Ottilia, mint Adelaide udvarmesternő s Berkes Etel mint Mimi bárónő egészen megfeleltek a költő phantasiájának.

Moóri Sándor, mint Csörsz udvarmester a libretto minden pontját át értette s igazi francia eleganciával adta a XVII. századbeli vén rouét.

A két oxfordi professor, Hetényi és Delli az egész második felvonáson át kacagtattak a közönséget Musiclown szerepeikben.

A bíró Kövi s mind a többi szereplők is jól exponáltak.

Az egész előadáson jó hatású delicatessen vonult végig.

Még egyszer üdvözljük a Füredi társulatát.
Nagy Párizsi.

Napi hírek.

Uj kir. tanácsos. Ő Felsége a Király Sebeszth a Károly kir. tanfelügyelőt a kir. tanácsosi címmel díszítette fel. E megérdemelt kitüntetés híre városunkban, valamint Temes megyében méltó örömet kelt, mert működésének rövid ideje alatt a legszélesebb körök rokonszenvét és tiszteletét vívta ki magának.

Múlt ősszel főreáliskolánk tanári testülete a fehértemplomi állami főgymnasiumhoz rándult át tanulmány útra és barátságos találkozásra; a fehértemplomi főgymnasium tanári kara, az akkor történt testvérisülés alapján a mi főreáliskolánk tanári karának látogatását tegnapi napon viszonozta.

A milleniumi kiállítás és a középiskolák. A milleniumi kiállítás tudvalevőleg a közoktatásügy céljaira építendő csarnok egy külön részét a középiskoláknak tartják fön. A kiállítás orsz. bizottsága külön programot állapított meg és dolgozott ki. A program egyes szakaszai a következők: 1. Iskolaépületek rajzai és képei. 2. Író és rajzeszközök. 3. Tanszerek. 4. Tankönyvek. 5. Ifjúsági iratok. 6. Az eredmények bemutatása. 7. Grafikus tablák. 8. A középiskola szervezetére és fejlődésére vonatkozó okmányok. 9. Tanárok irodalmi működése. A közoktatásügyi miniszter a programot megküldte az iskolai hatóságoknak, hogy az illető tanártestületek figyelmét reá felhívja s hogy erejükhez mérten járuljanak a nemzeti mű sikeréhez, s a szükséges előintézkedéseket tegyék meg.

A tanfelügyelők uti átalánya. Ismeretes dolog, hogy a tanfelügyelőknek uti átalányuk van. Ez azonban oly csekély, hogy minden tanfelügyelőnek, ki hivatalában lelkiismeretesen jár el, ugy szólván rá kell fizetnie. Ez az egyik magyarazata annak, hogy a tanfelügyelők évenként az

iskoláknak alig csak egy ötödét látogatják meg személyesen. Sokkal okosabb lenne, ha itt is, mint más állami hivataloknál, a mértföld (kilométer) szerinti díjszabás lépne életbe.

Az állami óvodák szaporítása. Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi miniszter jelenleg üdörös dolgon fáradozik. Ugyanis minden oly községben, a hol állami elemi iskola van, óvodát is szándékozik létesíteni. A miniszter ennél fogva felhívta az összes tanfelügyelőségeket, hogy részletes kimutatást készítsenek az állami elemi iskolákról s azt hozzá mielőbb terjesszék föl.

A fehértemplomi kir. ügyészség a rendelkezésére álló rabmunkaerőt bérbe óhajtja adni, felhívja ennél fogva az iparos és kereskedő urakat arra, hogy a mennyiben a rabmunka felhasználásával bármily ipar körébe tartozó készítményeket óhajtának ily módon a saját részükre a munkaerő méltányos fizetése mellett igénybe venni — sziveskedjenek írásbeli ajánlataikat e kir. ügyészséghez február hó végéig beküldeni, esetleg a kir. ügyészség vezetőjével a feltételek megállapítása iránt szóbeli érintkezésbe lépni. Kiemelendőnek tartja a kir. ügyészség, hogy naponta átlag 20—30 munkást képes az illető vállalkozó rendelkezésére bocsátani. továbbá, hogy az ajánlat bármely iparágra elfogadtatik ugyan, de mégis a kádár és bográr ipar, kefekötés, takácsipar körébe tartozó tárgyak, továbbá kosárfonás, seprűkészítés, durva famunka, papírzacsok készítése iránti ajánlat előnyben részesítetik.

A magyar közönséghez! Nincs a földön nemzet, mely oly gazdag népmeseköltéssel dicsekedhetnék, mint a magyar. Tanuszkodnak erről különféle mesegyűjteményeink, melyek azonban alig fordulnak meg a nagy közönség kezén s melyek, minthogy többnyire az illető vidék tájszólása szerint vannak közölve, inkább a nyelvtudósokra becsesek. S ami legfőbb érdek volna pedig: ezek a gyűjtemények alig adhatók a gyermekifjuság kezébe, mert a gyűjtők, természetesen, nem vették figyelembe a nevelési szempontokat. Mag a művelt nagy közönség csak hirtől ismeri egyik-másik mesegyűjteményt, akárhány csak nagyobb könyvtárakban kapható. S hány szép mese van eltemetve folyóiratokban! És hány szép mese forog a nép ajkán, melyek egyetlen gyűjteményben sem találhatók! Mind e körülmények számbavételével határoztuk el, hogy az összes java népmeséket, mondákat és regéket közkincsé tegyük; hogy meseköltő tehetséggel oly igen megáldott magyar és székely nép meséit jó népies irodalmi nyelven megírva, de igazi karakterüktől meg nem fosztva, újra, egyelőre öt nagy kötetben kiadjuk, hogy a magyar nemzet az ő ezer éves ünnepén elmondhassa büszkén: ime itt van együtt mind az a mese és monda, a mit a magyar nép poétás lelke ezer év alatt, békében és háboruban, annyi viszontagságoknak közepette, teremtett! Közzé bocsátjuk ezt angy munkát, abban az erős meggyőződésben, hogy midőn ezt tesszük, a nemzeti irodalomnak, a nemzeti nevelésnek teszünk szolgálatot s egyben ápolni segítjük a nemzeti öntudatot. Hogy ezen értékes nemzeti kincs ne csak gazdagnak, tudósnak legyen hozzáférhető, hanem, hogy a Magyar Mese- és Mondavilágot a nemzet minden rétege, apraja, nagyja szíval minden magyat család megszerezhesse, elhatároztuk, hogy füzetekben, még pedig a legolcsóbb áron — füzetenkint 25 krajczárért — bocsátjuk azt közre. A magyar Mese- és Mondavilág első füzetet kívánatra bárkinek ingyen megküldjük. A Magyar Mese- és Mondavilág előfizetési ára 10 füzetre 2 frt. 50 kr., s azok, kik ezen összeget a kiadóhoz előre beküldik, a füzeteket pontosan megjelenés után postán bérmentve megkapják. Im ezt kívántuk elmondani az első lépésnél. — Hazafias üdvözléssel: Benedek Elek, mint a Magyar Mese- és Mondavilág írója. — Az Athenaeum irod. és ny. r.-társulat, miint a Magyar Mese- és Mondavilág kiadója.

Gazdászati és kertészeti díszmü. Valóban joggal nevezhető ennek Mauthner Ödön budapesti magkereskedő ez idei főárjegyzéke, a melyet gondos és kitűnően tájékozott szerkesztési szövege mellett a számos fekete ábrákat nem is tekintve razogó színyomatú 90 műlap díszít. Mauthner a múlt nyáron Amerikában járt és az ottani növénytermelő körök nagy haladottságot tanúsító munkáját tanulmányozva, rájött, hogy mennyire célszerű lesz hazánkban is természetű színekben mutatni be a közönségnek a terményeket. Ezen káprázatos csinnal kiállított tájékozató mű a növények ismerete tekintetében nagy átalakulásokat van hivatva előidezni. Ha szép növényt ismertünk látásból, beszerezni óhajtottuk volna, de nevét esetlegesen nem tudtuk. A Mauthner árjegyzéke alapján azon-n a természetű színezés nyomán ráismerünk és nevét, leírását sőt számtalannak tenyésztési módját is megtanuljuk e díszmüből. — Mauthner 184 oldalu katalógusa természetesen csak azoknak, kik rendeléseikkel megfizetni óhajtják a czeget, kívánatra ingyen és bérmentve megküldeték.

A paprika mint orvosság. Hiába csúfolnak bennünket a külföldiek azzal, hogy paprikaevők vagyunk, kezdenek ők maguk is rájönni arra, hogy a paprika nemcsak kitűnő fűszer, hanem jeles orvosság is. Egy angol orvos a tinctura papricae-t már régóta orvosságnak használja kitűnő sikerrel neuralgia, köszvény és reumatizmus ellen. Az eljárás ez: egy marék zöld paprikaféjet össze kell zúzni, sajtolni s öt tized liter forró vízben egy óráig erjeszteni, azután átszűrni, egy leveses kanál kölni vizet hozzá tenni s kész a tinctura. Azután három-négyszeresen összehajtogatott vászonrongyra öntjük, rátesszük a fájós helyre s száraz flanelle letakarjuk. Nemcsak hólyagot nem huz, de még a bőr se pirosoodik meg tőle.

(Piaczi árak Verseczen). A mult csütörtökön f. hó 8-án a következők voltak a piaci árak: Búza legjobb 6 frt. 40 kr., középszerű 6 frt. 25 kr., Kétszeres legjobb 5 frt. 20 kr., középszerű 5 frt. — kr., Rozs legjobb 6 frt. — kr., Árpa legjobb 4 frt. 80 kr., középszerű 4 frt. 80 kr., Zab 5 frt. 80 kr., Kukoricza 4 frt. 70 kr. Marhahús 58 kr., Disznóhús kilója 44 kr.

Az Első Leánykiképzési Egylet f. hó 21-én tartotta saját ujonnan épült házában VI. kerület Teréz-körút 40-42. sz. a. XXXI. rendes közgyűlését. Schwarz Armin bankigazgató az egylet elnöke a közgyűlést tetszéssel fogadott beszéddel nyitván meg, üdvözölte az egylet saját otthonában nagy számmal megjelent képviselő bizottsági tagokat és örömeinek adott kifejezést, hogy az egylet, mely 29 év óta vezetése alatt áll és a mely a legcsekélyebb kezdetből mai jelentőségére emelkedett, képes volt ily remek építvényt egész tehermentesen, az egylet saját erejéből készíttetni. A vezérigazgató Kohn Arnold által előadott évi jelentésből kiténik, hogy a néhány elégedetlen által az egyletre felidézett zavarok és nehézségek dacára az 1893. év 141.097 frt 39 kr. kezelési felesleggel zárul és hogy a tartalékok 686.411 frt 90 kr-ra emelkedtek. Az egylet a lefolyt évben nászjuttalékok, felesleghányadok és bekövetkezett haláleset után történt visszafizetések fejében 117.355 frt 28 krt fizetett ki (6438 frt 35 krral többet, mint 1892. évben) Ezek közt 48 árva jutalék 15.049 frt 38 krral foglaltatik, melyekért a kedvezményezett árvaakat beirt tagok halála következtében átlag 9 háromnegyed évig semmiféle befizetés sem teljesített. Új tagok belépésére vonatkozólag a jelentés kiemeli, hogy a lefolyt évben 5346 jutalékért többnyire a fiatalabb korosztályokból iratott be. Különösen a C) osztály mutat fel nagy haladást, amennyiben ma, működésének alig egy éve után máris majdnem egy millió frt biztosított tőkével rendelkezik. Az egylet táblázatai kiváló matematikus szakférták által megvizsgáltattak, az alapszabályok a kereskedelmi törvénynek megfelelően módosítottak. Az egylet cégének bejegyzése a legközelebbi idő alatt fog közöltetni és a legközelebbi közgyűlést az alapszabályok értelmében már az összes tagok gyűlékezete fogja képezni. A ház zárlatellenének ünnepélye jövő tavaszal tartatik meg. Az igazgatóság évi jelentése, a felügyelő bizottság jelentése, valamint az előterjesztett mérleg tudomásul vétetett, jóváhagyott és a közgyűlés Dózsa Benő képviselő bizottsági tag indítványára az igazgatóságnak és választmányának egyhangulag köszönetet szavazott és a felmentvényt megadta.

Hajdan és most.

Évek előtt, a mikor még
Ismerkedni kezdtem veled,
Midőn még csak szemed fénye
Beszélt kedves ajkad helyett:
Elmerültem e két fényes
Csillag édes mosolyába,
'S feledve lett lelkem régi
Kinos boldogtalansága.
Később, mikor megvallottad,
Hogy szivednek dobogása,
Gondolatid, érzeményid,
Almaidnak menyországa.
Szenvedélyes lángszerelmed,
Az a bűvös villamfolyam —
Mind enyimek — ó akkor már
Bóldog, nagyon bóldog voltam.
És most távol, messze tőled,
Elhagyatva évek óta.
Meggyilkolt üdv, hulló remény
Szálalval takarózva;
Rágondolok szerelmünknek
Elbujdosott csillagára
'S fájó lelkem üdvözül az
Elvesztett fény árnyékába! . . . E.

Irodalom.

Száz korona kritikáért. A Pestmegyei Hirlap szerkesztősége Kecskeméten az alábbi bizalomtamasztó sorokat kapta: „Tisztelt szerkesztőség! Liget című kötetem 200 példányához mellékelve itt küldök a Pestmegyei Hirlap szerkesztőségének 100, azaz száz koronát azon czélból, hogy a következő feltételek szerint értékesíteni sziveskedjék. Száz korona pályadíjjal pályázatot hirdetek Liget című könyvem bírálatára az alábbi pontok betartásával. 1. Kivátnatik egy tárcarovat betöltő kritika, melynek tárgya a Liget ismertetése és bírálatá legyen. 2. A költemény-fűzér értéke szerint: a versek árnya vagy fényénél fogva, legyen kismelve a kritikában, hogy hazánkban milyen mértékben ápolják a népköltészetet a másnemű kulturmissziókkal szemben. 3. A pályadíj fele a legjobb közleményt illeti. Más felével az öt legértékesebb pályamunka lesz kintitvetve. 4. A pályadíj egyúttal honorárium is lesz a pályamunkáknak a Pestmegyei Hirlapban való közléséért. 5. Idegen kézzel írott s csak lapszámozott munkák vétetnek figyelembe. 6. A pályamunkák ez év február hó 15-ik bezárólag érkezhetnek a Pestmegyei Hirlap szerkesztőségébe (Jókaitca Központi takarékpénztári épület).

Kecskemétre és sorsuk fellett a szerkesztőség által összeállított bizottság lesz hivatalos az év márczius 15-ik dönteni és a bírálati eredményt e napon a Pestmegyei Hirlap hasábjain közzéadni. 7. A kötet bírálatát végezt a nevezett lap szerkesztőségében 2 koronáért szerezhető meg. 8. A pályázat kihirdetésével a kötet szerzőjének neve is közöltessék. Kiváló tisztelettel a Szerző.”

Az Athenaeum „Képes Irodalomtörténet”-éből megjelent a 16-ik füzet, melyben Négyesy László a XVIII. századi szépirodalom rajzát folytatja ezúttal Amade Lászlórol, a mult század legkiválóbb lyrikusától szólván részletesebben. A második cikkben Takács Sándor az iskolai drámákat ismerteti, sorba a csikoulyói mysteriumokat a pálosok, jezsuiták és piaristák iskolai színműveit, miközben számos, eddig ismeretlen adattal bőviti az irodalomtörténetnek e szakaszát. A 3-ik cikkben Marzali Henrik értekezik: A magyar történeti irodalom a XVIII. században cím alatt; részletesebben szól Béli Máttyás, Bod Péter, Pray, Katona, Kollár s mások élete s tudományos működéséről. A szövegillusztrációk közt vannak arcképek (Benyák Bernát és Pállya István piarista drámaírók, Béli Máttyás és Bod Péter), kéziratok (Amade híres katonadalának első versszaka, Pray és Katona névalírása) továbbá a Magyar Athenas című lapja, egy iskolai dráma díszes kézirati színlapja stb.; külön mellékletül pedig: Pázmány levele Thurzó nádorhoz hasonmásban és Koháry István arcképe. A füzetet tartalom-mutató zárja be, mert e füzetrel be van fejezve a nagyszabású mű első kötete, melyhez azonban — mint a borítékon olvassuk — még több szines és fekete nyomású mellékletet fog adni a kiadóhivatal. Valóban a szerkesztőség a dolgozatok és illusztrációk megválogatásában annyi gondot s izlést tanusított, a kiadó Athenaeum-cég a műmellékletek kiállításában oly anyagi áldozatot hozott már a mű első felének kiadásánál, hogy azt nemcsak hűzagszólvá, hanem egyszerűmúdr páratlanul tette irodalmunkban. Ezért szivesen hívjuk fel az irodalom barátainak figyelmét e disz munkára, mely füzetenkint 40 kr-ért bármely könyvtárunknál megrendelhető.

964. szám. — 1894.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy az ujonczozás Versecz városában f. évi márczius hó 1-én és 2-án fog megejtetni, — miért is az I-ső korosztálybeli vagyis 1873. évbéli születésű és a II. korosztálybeli vagyis 1872. évbéli születésű hadkötelesek 100 sorsszámig bezárólag f. évi márczius hó 1-én, a második korosztálybeli 101 sorszámtól és a III. korosztálybeli vagyis 1871. évbéli születésű valamint azon idegen illetőségű hadkötelesek, kik Verseczen leendő allittatusuk iránt engedélyt nyertek, f. évi márczius hó 2-án reggeli 8 órakor a városház nagyuléstermében működendő sorozó bizottság előtt megjelenni kötelesek.

Verseczen, 1894. évi február hó 1-én.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester

718. sz. — 1893. ok.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törvény-cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a verseczi királyi járásbírósnak 1893. évi 9086. számú végzése következtében Dr. Seemayer Károly javára Bauer József és Mária ellen 615 frt. s jár. erejéig fogantatosított ki-elégítési végrehajtás utján lefoglalt és 816 forintra becsült szobabútorok, hirtő, kocsik, ló és lószerszámokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a verseczi kir. bíróság 10898/1893. számú végzése folytán 615 frt. tőke követelés, ennek 1893. évi augusztus hó 1-8-án napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 56 frt. 60 krral birólag már megállapított költségek erejéig Verseczen alperesek lakásán leendő eszközölésére 1894. évi február hó 19-ik napjának d. e. 9 óra határidőül kintitvetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §-a értelmében késpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni Kelt Verseczen 1894. évi február hó 5-ik napján.

Fixmann György,

kir. jbir. végrehajtó.

A „Máriaczei gyomorcsöppök” kaphatók Verseczen: Erős Aladár, gyógyszerész, Müller Oszkár, gyógyszerész, Herzog József, gyógyszerész, Kuchler Béla, gyógyszerész. — Zichyfalván Meyereng K., gyógyszerésznél.

Máriaczei Gyomorcsöppök

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általános ismeretes házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felújtság, savanyu felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejtájásánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél etelekekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál. Emellett bajoknál a **Máriaczei gyomorcsöppök** évek óta kitünőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi foraktár:

Török József gyógyszerész

Budapest. Király utca 12. sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék meglekinteni!! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiság bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomorcsöppök** valódián kaphatók.

Előjegyzés szőlő ojtványokra.

A Nagyméltóságú földmívelésügyi magy. kir. miniszterium felügyelete alatt álló arad-baraczkai országos szőlőajtvány telep igazgatósága ezennel előjegyzést nyit az ugyan onnan f. é. őszén esetleg az 1895. év tavaszán kiadandó, amerikai alanyokon készült fás szőlő ojtványokra.

A teljesen hibátlan fás szőlő ojtványok ára ezenként 110 frt. o. é. csomagolást és a paulisi vasuti állomásra való szállítást is beleértve.

A megrendelés az azon sorrendben fognak kiadotni és pedig **teljes mennyiségben**, a mely sorrendben az előjegyzések beérkeznek.

Felkérletnek mindazok kik szükségteiket előjegyeztetni kívánják, hogy **f. é. február hó végéig** eziránt alólirt igazgatósághoz fordulni sziveskedjenek, honnan esetleg bővebb felvilágosítást is fognak nyerni.

Egyben tudomására hozatik az érdekelteknek, hogy a jelzett telep igazgatósága — oltási czélokra — nagyobb mennyiségű amerikai és európai szőlővesszőt hajlandó vásárolni jutányos áron. Kinek tehát vannak ily eladó vesszői, azok forduljanak ajánlataikkal ugyan csak az alólirt igazgatósághoz.

Ménés 1894. évi február hó

Az arad-baraczkai

országos szőlő ojtvány telep igazgatósága

Ménés u. p. Gyorok vinczellér iskola.

46. sz. — 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kecskeméti kir. járásbírósnak 8518/1893. sz. végzése által Hacker Antal végrehajtó javára Bauer József és Pauer Mária verseczi lakosok ellen 59 frt. 97 kr. és 62 frt 40 kr. tőke, ennek 1893. évi márczius hó 25-ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 53 frt. 10 kr. perköltőség követelés erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 816 fitra becsült szobabútorok, továbbá 3 kocsik, 5 ló, 4 lóra szjrszerszám, melyek előzőleg Dr. Seemayer Károly javára 615 frt. tőke és járuléka erejéig 1893. november 14-én felvett foglalási jegyzőkönyvben már lefoglalva találtattak — ezen ingóságok nyilvános árverés utján eladotnak.

Mely árverésnek a 662/1894. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Verseczen alperesek lakásukon leendő eszközölésére 1894. évi február február hó 19-ik napjának delelőtt 9 óra határidőül kintitvetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvény-cikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek a becsáron alól is eladotni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kintitendő.

Kelt Verseczen 1894. évi február hó 4-ik napján.

Nessel József,

kir. bir. végrehajtó.

Köszvény és esziban szenvedőknek ezennel a legtagabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicsőreleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólag legyen emlékeztetve hozva. Ezen népszerű házi szer 25 óta, mint legmegbízhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlása nem szorul. Üvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter gyógyszer-tár az arany oroszlánhoz” Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

Versecz. A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása.